

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4307/2019
31.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Кристијан Јожеф адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Стојановић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2106/19 од 13.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2106/19 од 13.06.2019. године - дела којим је одбијена жалба туженог и **делимично потврђена** првостепена пресуда.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2106/19 од 13.06.2019. године у делу којим је преиначена првостепена пресуда, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Новом Саду П 4207/2017 од 31.01.2019. године у погледу одлуке о обавези туженог да трпи укњижбу тужиоца као власника са 95/796 делова кп. .../... површине 7а 95м² уписане у лист непокретности ... КО

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да надокнади тужиоцу трошкове поступка по ревизији у износу од 23.800,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4207/2017 од 31.01.2019. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је усвојен. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац по правном основу одржаја и градње стекао право власништва на 95/796 делова некретнине туженог уписане у лист непокретности ... КО ... - парцеле .../..., градско грађевинско земљиште у власништву туженог површине 7а 96м², који у природи представља леви део означене парцеле гледајући из правца улице ... у ... који се непосредно граничи са парцелом тужиоца број .../... у мерама и границама наведеним у овом ставу изреке, и обавезан тужени да је дужан ово признати и трпети да се у Републичком геодетском заводу - Служба за катастар непокретности ... на основу ове пресуде изврши укњижба права својине у 95/796 делова парцеле .../... КО ...

у корист тужиоца. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 116.250,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2106/19 од 13.06.2019. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и делимично одбијена, а пресуда Основног суда у Новом Саду П 4207/2017 од 31.01.2019. године преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу којим тражи да суд обавезе туженог да трпи да се тужилац на основу ове пресуде укњижи као власник у 95/796 делова катастарске парцеле туженог број .../.... КО ... површине 7а 96м² из листа непокретности ... КО ..., док је означена пресуда потврђена у преосталом побијаном, непреиначеном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизије су благовремено изјавиле обе странке: тужилац, због погрешне примене материјалног права, на део којим је делимично усвојена жалба туженог и преиначена првостепена пресуда, а тужени из свих законских разлога на део којим је његова жалба одбијена.

По оцени Врховног касационог суда, ревизија туженог није дозвољена.

Спор за утврђење права својине на непокретности је имовинскоправни спор. У имовинскоправним споровима дозвољеност ревизије цени се према вредности предмета спора побијаног дела. У овом случају то је износ од 100.000,00 динара, којим је у поднетој тужби одређена вредност предмета спора (члан 33. став 2. Закона о парничном поступку), а који очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавне за оцену дозвољености ревизије у смислу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку (ЗПП).

Из наведеног разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о ревизији тужиоца, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу којим је тужени обавезан да трпи укњижбу права сусвојине тужиоца са одређеним идеалним уделом на предметној парцели. По схватању тог суда, утврђено је тужиочево право својине на тачно одређеном реалном делу земљишта туженог у површини од 95м² и тужилац се зато, када се за то стекну законски услови, једино може укњижити као власник тог реалног дела. Тужилац, по налажењу другостепеног суда, није стекао у својину

идеални део и нема законског основа да му се дозволи укњижба као сувласнику са 95/796 идеалних делова спорне парцеле јер би тако суд, без упоришта у уговору или закону (члан 13. Закона о основама својинскоправних односа) пресудом установио, засновао сувласничку заједницу странака.

Овакво правно становиште другостепеног суда, по налажењу Врховног касационог суда није исправно.

Тужилац тражи утврђење права својине на делу катастарске парцеле .../... КО ... чија је површина 95м² и свој захтев изражава кроз идеални (аликвотни) удео сразмеран према целини - укупној површини земљишта од 7а 96м². Првостепеном пресудом усвојен је тужбени захтев и утврђено право својине тужиоца на 95/796 делова спорне парцеле. Донета пресуда је у том делу постала правноснажна јер је другостепени суд одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, осим у делу за његову обавезу да трпи укњижбу права сусвојине тужиоца. Код изложеног, околност да су у изреци пресуде првостепеног суда означени положај, мере и границе дела спорне парцеле у државини тужиоца, не значи да је на тај начин утврђено његово право својине на реалном делу земљишта. Осим тога, према члану 76. став 3. Закона о државном премеру и катастру, право сусвојине се уписује у корист имаоца права по одређеном уделу у односу на целу непокретност.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

О захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији одлучено је у трећем ставу изреке применом члана 165. став 1. у вези члана 153. став 1. и 154. ЗПП и тужиоцу досуђени трошкови поступка по овом ванредном правном леку у укупном износу од 23.800,00 динара. У овај износ урачунати су трошкови за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара и судску таксу за ревизију у износу од 11.800,00 динара, одређених на основу важеће Адвокатске и Таксене тарифе.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић